

**Žmonių
vaikščiojimas
ratais**

Hipotezė:

Žmonės, nematantys orientyrų vaikšto ratais

Mokyklos stadione pasiskirstėme poromis, pirmasis - tiriamasis, antras - tyrėjas. Nueiti reikėjo per visą stadioną iki vartų. Užrišome tiriamiems draugams šaliais ir skarelėmis akis ir jiems einant, saugojome, kad jie nesukluptų, bet netrukdėme eiti. Sakyti, kur eiti nebuvo negalima.

Išvados:

Dauguma mokinių nuėję iki pusės stadiono pasuko į kairę arba dešinę pusę, kiti nuėjo toliau ir ten pasuko irgi. Iš 16 ėjimo kartų 11 pasuko į dešinę, 5 į kairę.

Šarūnas ir Monika nuėjo iki vartų. Bet pasakė, kad girdėjo ten sustojusius pasižiūrėti kitų klasių mokinius.

Buvo juokinga, nes visi tikėjo, kad eina tiesiai.

Mūsų hipotezė, kad žmogus žengia viena koja didesnę žingsnį, nes dominuoja dešinė arba kairė buvo neteisi.

Mokytoja paaiškino, kad Makso Planko Biologinės kibergenetikos instituto (Vokietija) mokslininkai prognozuoja, jog sumuojasi mažos smegenų daromos klaidos, kol to, ką mes manome esant tiesia trajektorija, pojūtis pavirsta į kažką apskrita.